

Arrestnummer 1 1478 / 2024
Repertoriumnummer 2024 / 4P64
Datum van uitspraak 27 september 2024
Rolnummer .
Notitienummer parket-generaal 2023/VJ11/412 Notitienummer eerste aanleg HV.66.WI.101700/2020

☒ Registreerbaar

☐ Niet registreerbaar

Hof van beroep Brussel

Arrest

15e kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

De zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van :

- 1) , geboren ,
wonende te

burgerlijke partij,
vertegenwoordigd door meester , advocaat te

- 2) **DE WOONINSPECTEUR van het Vlaams Gewest**, ON 0316.380.841, met zetel
te 1000 Brussel, Havenlaan 88 bus 22,

eiser tot herstel,
vertegenwoordigd door meester , advocaat te ,

tegen:

- 1) , ON met zetel te ,

beklaagde,
die niet verschijnt noch vertegenwoordigd wordt,

- 2) , RRN , geboren
, Belgische nationaliteit, wonende te

beklaagde,
aanwezig en bijgestaan door meester , advocaat te

1 TENLASTELEGGING(EN)

Beklaagd van:

Zaak I :

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek voor de
volgende strafbare feiten:

op het perceel gelegen te , kadastraal
gekend als , eigendom van de

ingevolge akte van aankoop verleden door notaris
dd. 12.07.1999,

**verhuren, te huur of ter beschikking stellen, met het oog op bewoning, van
woning of woonvorm zonder aan de vereisten en normen te voldoen**

te
in de periode van 1 januari 2014 tot en met 13 oktober 2020

door

als verhuurder, als eventuele onderverhuurder of als persoon die een woning ter beschikking stelt, een woning of een specifieke woonvorm, als vermeld in artikel 5 § 3 lid 1 van het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, die niet voldoet aan de vereisten en normen, vastgesteld met toepassing van artikel 5 van voornoemd Decreet, rechtstreeks of via tussenpersoon, te hebben verhuurd, te huur gesteld of ter beschikking gesteld met het oog op bewoning, namelijk een woning die ongeschikt is, en omwille van ernstige gezondheids- en veiligheidsrisico's ook onbewoonbaar

(art. 2 § 1, 31°, en 20 § 1 lid 1 Decreet 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode)

Overwegende dat de verdachten tevens gedagvaard worden om zich overeenkomstig artikel 20bis van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, te horen veroordelen tot het herstel van de gebreken van de woning, overeenkomstig de herstellvordering van de wooninspecteur van 9 november 2020.

Overwegende dat de beklaagden tevens gedagvaard worden om zich overeenkomstig art. 42, 3° en 43 bis Strafwetboek te horen veroordelen tot de bijzondere verbeurdverklaring van een bedrag van 32.800 Euro, zijnde de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit het misdrijf zijn verkregen, elk ten belope van de helft, berekend als volgt: 82 maanden (sinds 01 januari 2014 tot en met oktober 2020) aan 400 Euro/maand: $82 \times 400 = 32.800$ Euro.

Dagvaardingen overgeschreven op het hypotheekkantoor van op 14 april 2022
onder ref. nr. en op 27 april 2022 onder ref. nr.

ZAAK II :

De eerste en de tweede,

Als dader of als mededader,

In het gerechtelijk arrondissement

te , in de periode van 1 oktober 2011 tot en met 31 oktober 2020

A. geen of geen correcte Dimona-aangifte bij indiensttreding

Als werkgever, zijn aangestelde of lasthebber de gegevens vereist krachtens het hierna vermelde koninklijk besluit van 5 november 2002 niet elektronisch te hebben meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de socialezekerheidsbijdragen in de voorgeschreven vorm en op de voorgeschreven wijze, uiterlijk op het tijdstip waarop de werknemer zijn prestaties aanvatte, met betrekking tot volgende werknemer:

inbreuk op de artikelen 4 tot 8 van het koninklijk besluit van 5 november 2002 tot invoering van een onmiddellijke aangifte van tewerkstelling, met toepassing van artikel 38 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels

strafbaar gesteld door artikel 181, §1, eerste lid, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

strafbaar met een sanctie van niveau 4

B. Tewerkstelling van een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning

als werkgever, zijn lasthebber of aangestelde, arbeid te hebben doen of laten verrichten door een buitenlandse onderdaan die niet was toegelaten of gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden of tot vestiging in België, met betrekking tot volgende werknemer:

inbreuk op artikel 4, §1, eerste lid, van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers

strafbaar overeenkomstig artikel 12/1 §1 van de wet van 30 april 1999 betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers en de uitvoeringsbesluiten met een gevangenisstraf van zes maanden tot drie jaar en een strafrechtelijke geldboete van 600 tot 6000 euro, of met een van die straffen alleen.

C. Wetens en willens nalaten of weigeren om een verplichte verklaring af te leggen of inlichtingen te verstrekken om geen of minder bijdragen te betalen

wetens en willens nagelaten of geweigerd hebben om een verplichte verklaring af te leggen of de inlichtingen te verstrekken die men gehouden is te verstrekken om geen of minder bijdragen te betalen of te doen betalen dan die welk men of een ander verschuldigd is, met betrekking tot volgende werknemer:

-

inbreuk op artikel 234, eerste lid, §1, 2°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

strafbaar gesteld door artikel 234, eerste lid, §1, 2°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

strafbaar met een sanctie van niveau 4

D. Geen aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde RSZ-bijdragen bezorgen aan de RSZ

(als werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber) nagelaten hebben een aangifte met verantwoording van het bedrag van de verschuldigde sociale zekerheidsbijdragen te bezorgen aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, met betrekking tot volgende werknemer:

-

inbreuk op artikel 21 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en op artikel 33 §2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van voormelde wet

strafbaar gesteld door artikel 223, §1, r, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

strafbaar met een sanctie van niveau 2, of wanneer de feiten wetens en willens worden gepleegd, met een sanctie van niveau 3

E. Geen storting van (de voorschotten van) de sociale zekerheidsbijdragen

(als werkgever, aangestelde of lasthebber) nagelaten hebben om de voorschotten van de sociale zekerheidsbijdragen en de sociale zekerheidsbijdragen te storten aan de Rijksdienst voor sociale zekerheid binnen de door Koning vastgestelde termijn, met toepassing van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28

december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, met betrekking tot volgende werknemer:

-

inbreuk op artikel 23, §2, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 22 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en artikel 34, eerste lid, van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van voormelde wet

strafbaar gesteld door artikel 218, 1°, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

strafbaar met een sanctie van niveau 2

F. loon van de werknemer niet (tijdig) uitbetalen

(als werkgever, aangestelde of lasthebber) het loon van de werknemer niet hebben uitbetaald of het niet hebben uitbetaald op de datum dat het loon invorderbaar was, met betrekking tot volgende werknemer:

-

inbreuk op artikelen 3, 3b1s, 4, 9 tot 9quinqies en 11 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers

strafbaar gesteld door artikel 162, eerste lid, r, van het Sociaal Strafwetboek, ingevoerd bij artikel 2 van de wet van 6 juni 2010 tot invoering van het Sociaal Strafwetboek

strafbaar met een sanctie van niveau 2

EN BIJ SAMENHANG

De eerste en de tweede,
Als dader of als mededader,

In het gerechtelijk arrondissement 1
te herhaaldelijk in de periode van 1 oktober 2011 tot en met 31
oktober 2020

H. Mensenhandel met als doel de uitbuiting door arbeid en diensten

met inbreuk op de artikelen 433quinqies §1, 3°, 2 en 4 Sw., 433 sexes, 1°, 433sept1es, lid 1, 2° en 3°, 433 novies lid 1 en 483 Sw., het misdrijf mensenhandel

te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem met als doel het verrichten van werk of het verlenen van diensten, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer, met name als zijn werkgever, zijn aangestelde of zijn lasthebber, al dan niet in de hoedanigheid van religieuze overste (art. 433 sexies, 1° en 433nOvies, lid 1 Sw.),
(strafbaar gesteld met een opsluiting van 5 tot 10 jaar en een geldboete van 750 EUR tot 75.000 EUR)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (art. 433septies 3°, 433nOvies lid 1, en 483 Sw).
(strafbaar gesteld met een opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en een geldboete van 1000 EUR tot 100.000 EUR)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog (art. 433septies 3°, 433novies lid 1 en 483 Sw.)
(strafbaar gesteld met een opsluiting van 10 jaar tot 15 jaar en een geldboete van 1000 EUR tot 100.000 EUR)

met de omstandigheid gewoonte,

met betrekking tot volgende werknemer:

Tevens gedagvaard om zich overeenkomstig artikel 236, eerste lid van het Sociaal Strafwetboek te horen veroordelen tot de ambtshalve betaling van de achterstallige bijdragen, de bijdrageopslagen en de verwijlinteressen ten bedrage van 265.515,75 EUR ten aanzien van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid indien de schuld voor inbreuk op de artikelen 223, §1, 1°, en/of 218, 1°, van het Sociaal Strafwetboek wordt vastgesteld.

2. BESTREDEN BESLISSING

Gezien de hogere beroepen ingesteld op :

- 20 februari 2023 door de beklaagden;
- 23 februari 2023 door het openbaar ministerie tegen de beklaagden;

tegen een vonnis uitgesproken na tegenspraak door de kamer 25N van de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel d.d. 19 januari 2023 dat onder meer als volgt beslist :

Op strafgebied:

Voegt de strafvorderingen van Dossier I en Dossier II als voormeld samen.

Veroordeelt wegens de vermengde feiten van de tenlastelegging onder Dossier I en de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F en H van Dossier II tot een geldboete van ZESDUIZEND (6.000,00) EURO x 1 slachtoffer = ZESDUIZEND (6.000,00) EURO.

Zegt dat de geldboete van 6.000 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot 48.000,00 EUR (6.000 EUR x 8).

Verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit vonnis wat betreft de geldboete, enkel voor het gedeelte van 2.000 EUR x 8 = 16.000 EUR, gedurende een termijn van DRIE JAAR.

Verklaart verbeurd in hoofde van bij toepassing van de artikelen 42,3° en 43bis van het Strafwetboek, de som van 16.325,00 EUR, bij equivalent.

Beveelt aan de betaling aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) van de achterstallige bijdragen, de bijdrageopslagen en de verwijlntresten ten bedrage van 191.053,56 EUR.

Veroordeelt tot betaling van:

- het bedrag van 25,00 EUR verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 200,00 EUR als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders,
- de vaste vergoeding van 50 EUR,
- een vergoeding van 24 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand.

Veroordeelt wegens de vermengde feiten van de tenlastelegging onder Dossier I en de tenlasteleggingen A, B, C, D, E, F en H van Dossier II tot:

- een gevangenisstraf van TIEN MAANDEN
- een geldboete van DUIZEND (1.000,00) EURO (x1slachtoffer) = DUIZEND (1.000,00) EURO.

Zegt dat de geldboete van 1.000 EUR wordt verhoogd, bij toepassing van de wet op de opdecimen, tot 8.000,00 EUR (1.000 EUR x 8), en wordt vervangen, bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn, door een gevangenisstraf van een maand.

Verleent uitstel van de tenuitvoerlegging van dit vonnis wat betreft de totaliteit van de gevangenisstraf, gedurende een termijn van VIJF JAAR.

Verklaart verbeurd in hoofde van , bij toepassing van de artikelen 42,3° en 43b1s van het Strafwetboek, de som van 16.325,00 EUR, bij equivalent.

Ontzet uit de rechten vermeld in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek, gedurende een termijn van VIJF JAAR.

Veroordeelt tot betaling van:

- het bedrag van 25,00 EUR verhoogd met de wettelijke opdecimen tot 200,00 EUR als bijdrage aan het Bijzonder Fonds voor hulp aan de slachtoffers van opzettelijke geweldsdaden en aan de occasionele redders,
- de vaste vergoeding van SO EUR,
- een vergoeding van 24 EUR, als bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

Veroordeelt hoofdelijk tot de gerechtskosten, in hun geheel op heden begroot op 649,97 EUR.

Houdt ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Publicatie

Beveelt dat huidig vonnis op de kant van de overgeschreven dagvaarding vermeld zal worden op de wijze bepaald in artikel 490 van het Strafwetboek, artikel 3.49 van de Vlaamse Codex Wonen en de artikelen 3 en 84 van de Hypotheekwet, op kosten van .

Wat betreft de herstellvordering:

Verklaart de herstellvordering van de Vlaamse Wooninspecteur ontvankelijk en gegrond als volgt:

Veroordeelt _____ om aan het pand gelegen te _____ kadastraal gekend _____, een andere bestemming te geven op basis van de bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, hetzij het pand te slopen, tenzij de sloop verboden is op grond van wettelijke, decretale of reglementaire bepalingen.

Voor zover het pand een vergunde woonfunctie zou behouden, veroordeelt _____ tot het herstel van de conformiteit, zodat er na het uitvoeren van renovatie-, verbeterings-en/of aanpassingswerkzaamheden geen gebreken meer zijn van categorie II of III en zodat er geen sprake meer is van overbewoning.

Veroordeelt _____ om dit herstel uit te voeren binnen een termijn van maximaal één jaar vanaf de betekening van dit vonnis, onder verbeurte van een dwangsom van 150 EUR per dag vertraging bij niet uitvoering binnen de voormelde termijn van de hoger vermelde herstelmaatregel, met een maximum aan te verbeuren dwangsommen van 250.000 EUR.

Bij gebreke van uitvoering van de voormelde herstelmaatregel binnen de voormelde termijn, machtigt de Wooninspecteur en het College van Burgemeester en Schepenen van _____ om van rechtswege in de uitvoering van de maatregel te voorzien, waarvan _____ alle kosten moet dragen.

Machtigt het College van Burgemeester en Schepenen van _____ - om de eventuele kosten van herhuisvesting van _____ te verhalen op _____

Op burgerlijk gebied:

Verklaart de burgerlijke vordering van _____ ontvankelijk en gegrond in de volgende mate.

Veroordeelt _____ hoofdelijk tot betaling aan _____ van de som van 48.602,00 EUR, vermeerderd met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum van 1 juli 2016 tot heden, en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet (op de hoofdsom en de vergoedende intresten) vanaf heden.

Veroordeelt _____ hoofdelijk tot betaling aan _____ van de som van 32.650,00 EUR, vermeerderd met de vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum

van 1 januari 2018 tot heden, en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet (op de hoofdsom en de vergoedende intresten) vanaf heden.

Veroordeelt hoofdelijk tot betaling
aan van de som van 4.500,00 EUR, vermeerderd met de
vergoedende intresten aan de wettelijke intrestvoet vanaf de gemiddelde datum
van 1 juli 2016 tot heden, en met de gerechtelijke intresten aan dezelfde intrestvoet
(op de hoofdsom en de vergoedende intresten) vanaf heden.

Wijst af van het meer- of andersgevorderde.

Veroordeelt hoofdelijk tot de
rechtsplegingsvergoeding, begroot op het basisbedrag van 3.750 EUR.

Houdt de overige burgerlijke belangen ambtshalve aan.

3. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Gehoord het verslag van voorzitter

Gehoord het openbaar ministerie in zijn vordering.

Gehoord de burgerlijke partij in zijn middelen, zoals ter zitting
ontwikkeld door meester

Gehoord de eiser tot herstel in zijn middelen, zoals ter zitting ontwikkeld door
meester

Gehoord de beklaagde in zijn middelen van verdediging, zoals ter
zitting ontwikkeld door meester

Gezien de neergelegde conclusies en stukken.

4. BEOORDELING

1. Beklaagde, die op 22 augustus 2023 failliet werd
verklaard, is op regelmatige wijze gedagvaard voor het hof van beroep maar was

niet vertegenwoordigd op de inleidingszitting, noch op de rechtszitting van 24 maart 2024.

De zaak is behandeld bij verstek van beklaagde

2. De hogere beroepen van beklaagden en van het openbaar ministerie zijn tijdig en vormelijk regelmatig ingesteld en zijn, gelet op de tijdig ingediende grievenformulieren, niet vervallen.

Beklaagden voeren grieven aan tegen de beslissingen over de procedure, de schuldvraag, de straf, de veroordeling op burgerlijk gebied en de herstellvordering.

Het hoger beroep van het openbaar ministerie tegen de beide beklaagden betreft een volgappel.

3. Het hof stelt vast dat in deze geen van de in artikel 210, tweede lid, Wetboek van Strafvordering opgesomde grieven ambtshalve moet worden opgeworpen.

3.1. De rechtstreekse dagvaarding is overgeschreven op het kantoor rechtszekerheid te en de strafvordering is op een ontvankelijke wijze ingesteld.

3.2. De eerste rechter heeft verzachtende omstandigheden aangenomen voor de als misdaad omschreven feiten van telastlegging H in zaak II (zie de overwegingen van het vonnis op p. 8, vierde alinea, die evenwel niet zijn overgenomen in het beschikkend gedeelte).

De eerste rechter was en het hof is bevoegd om van de gecorrectionaliseerde misdaad van telastlegging H kennis te nemen.

3.3. De feiten van de enige telastlegging in zaak I waren gedurende de incriminatieperiode strafbaar gesteld door de artikelen 5 en 20, §1, eerste lid en derde lid, 1°, van de Vlaamse Wooncode (voluit: het Decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode).

Deze feiten zijn strafbaar gebleven, met dezelfde straffen, na de inwerkingtreding op 1 januari 2021 van de Vlaamse Codex Wonen van 2021 (voluit: de decreten over het Vlaamse woonbeleid, gecodificeerd op 17 juli 2020 bij besluit van de Vlaamse

regering van 17 juli 2020 tot codificatie van de decreten betreffende het Vlaamse woonbeleid), door de artikelen 3.34 en 3.36, 1°, van die Codex, met dien verstande dat, waar onder gelding van de Vlaamse Wooncode ieder gebrek strafbaarheid meebracht, dit nu slechts het geval is wanneer de woning of kamer als niet-conform of als overbewoond kan bestempeld worden.

3.4. De strafrechter moet de feiten omschrijven als het misdrijf dat het zwaarst wordt gestraft.

Wat de feiten van mensenhandel van telastlegging H in zaak II betreft, neemt de eerste rechter zowel de verzwarende omstandigheid van de gezagsrelatie ten aanzien van het slachtoffer aan, wat – vóór correctionalisatie – krachtens artikel 433sexies, 1°, Strafwetboek wordt gestraft met opsluiting van vijf jaar tot tien jaar, als de verzwarende omstandigheden van misbruik van de kwetsbare positie en het gebruik van listige kunstgrepen of bedrog, wat – vóór correctionalisatie – krachtens artikel 433septies, 2° en 3°, Strafwetboek wordt gestraft met opsluiting van tien jaar tot vijftien jaar.

Aldus zijn beklaagden in het beroepen vonnis veroordeeld wegens telastlegging H omschreven als verschillende misdrijven, strafbaar met verschillende straffen.

Het hof stelt vast dat deze feiten van telastlegging H eenzelfde misdrijf betreffen, strafbaar krachtens artikel 433septies, 2° en 3°, Strafwetboek. De verzwarende omstandigheid van 433sexies, 1°, Strafwetboek wordt weggelaten uit de omschrijving.

3.5. Zo de feiten bewezen zijn, werden ze opgeleverd door eenzelfde opzet, zodat de verjaringstermijn is beginnen lopen in oktober 2020, wanneer de laatste feiten zijn gepleegd.

De vijfjarige verjaringstermijn was nog niet verstreken op 28 april 2024, datum van de inwerkingtreding van de Wet strafprocesrecht I van 9 april 2024. De bepalingen van de Wet strafprocesrecht I die de verjaring betreffen, zijn onmiddellijk van toepassing op de voorliggende strafvordering.

Krachtens artikel 21 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd door de Wet strafprocesrecht I, verjaart de strafvordering voor wanbedrijven door verloop van tien jaren.

Krachtens artikel 23 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd door de Wet strafprocesrecht I, loopt de verjaringstermijn van de strafvordering

niet meer vanaf de dag van de aanhangigmaking van de strafvordering voor de correctionele rechtbank.

De strafvordering tegen beklaagden _____ is derhalve nog niet verjaard.

4. In het bestreden vonnis zijn de feiten en het onderzoek nauwkeurig en correct samengevat; het hof maakt die uiteenzetting tot de zijne (p. 8-11, randnummers 1-8, van het bestreden vonnis).

5. Het staat vast dat _____, waarvan beklaagde gedelegeerd bestuurder was, de burgerlijke _____ vanaf 2011 heeft tewerkgesteld en hem vanaf begin 2014 heeft gehuisvest in het pand te _____ aan _____, waarvan de eigenaar was.

Dit blijkt uit volgende gegevens van het onderzoek:

- De gedetailleerde verklaring van de burgerlijke partij _____ van 16 oktober 2016, opgetekend in het verslag van de RSZ-inspectie (kaft 6, stuk 5).
- De verklaring van _____, die zelf werknemer van _____ was. Hij verklaarde dat de burgerlijke partij _____ in 2011-2012 bij _____ begonnen is, aanvankelijk als magazijnier, nadien ook op werven, en dat hij er nog steeds werkte toen hijzelf in oktober 2019 het bedrijf verliet (kaft 6, stuk 13, B7.3-4).
- De verklaringen van _____ en _____ die allebei werknemer waren van _____ en die stellen dat de burgerlijke partij _____ werkte voor _____, weze het dat het volgens hen was als conciërge van het gebouw en in het depot.
- De eigen verklaring van beklaagde _____, die stelt dat de burgerlijke partij _____ 'karweitjes' opknapte en daarom mocht verblijven in het pand van _____. Dat beklaagde _____ die 'karweitjes' niet als arbeidsprestaties beschouwt, belet niet dat het wel degelijk arbeid betrof.
- De werkopdrachten die _____ per sms aan de burgerlijke partij _____ heeft gegeven (zie stuk 13/9, bijlagen B.1-3, van het strafdossier).
- De in het strafdossier gevoegde foto's, onder meer van de facebook-pagina van _____, waarop de burgerlijke partij _____ met andere werknemers van het bedrijf te zien is.

6. Op 13 oktober 2020 heeft de wooninspecteur vastgesteld dat het gebouw te _____ waar de burgerlijke partij _____

was gehuisvest en de woning op de eerste en tweede verdieping in dat gebouw die hij betrof, talrijke gebreken vertoonden en dat noch het gebouw, noch de woning in het gebouw voldeden aan de vereisten en normen van de destijds geldende Vlaamse Wooncode (stuk 7/2 van het strafdossier).

Als voornaamste gebreken stelt het hof vast :

- wat het gebouw in zijn geheel betreft: stabiliteitsproblemen, vochtschade in de buitenmuren door opstijgend vocht, gebreken in de elektrische installatie en afwezigheid van verwarming,
- wat de door de burgerlijke partij bewoonde ruimtes betreft: insijpelend vocht en condenserend vocht, houtrot in de trap, geen verwarming en geen aarding van de bestaande stopcontacten.

De wooninspecteur besluit tot de onbewoonbaarheid van zowel het gebouw in zijn geheel als van de bewoonde ruimtes.

Bij besluit van 11 december 2020 heeft de burgemeester van de woning ongeschikt en onbewoonbaar verklaard.

In zijn geactualiseerde herstellvordering van 6 december 2021 (stuk 21 van de rechtspleging in eerste aanleg) omschrijft de wooninspecteur de eerdere vaststellingen volgens de criteria van de Vlaamse Codex Wonen van 2021, die sedert 1 januari 2021 van kracht is. Zowel voor het gebouw in zijn geheel als voor de bewoonde ruimtes gaat het om gebreken van categorie II (stabiliteit buitenmuren, vochtschade, elektriciteit) en van categorie III (elektriciteit, verwarming).

Daaruit volgt dat de woning niet-conform is, in de zin van artikel 1.3, §1, 7°, Vlaamse Codex Wonen van 2021, en het verhuren ook volgens de actueel geldende criteria strafbaar is.

Zoals de eerste rechter, besluit het hof dat de feiten van de enige telastlegging in zaak I bewezen zijn en het hof treedt de pertinentie redenen van het bestreden vonnis bij en maakt ze tot de zijne (p. 15-18, randnummers 7-10, van het bestreden vonnis).

7. Wat de tewerkstelling van de burgerlijke partij door betreft, staat het vast en wordt het overigens door beklaagde niet betwist dat :
- nooit onmiddellijk elektronische aangifte heeft gedaan van de indiensttreding van de burgerlijke partij (telastlegging A),

- de burgerlijke partij een buitenlandse onderdaan zonder verblijfsvergunning is (telastlegging B),
- geweigerd heeft de verplichte verklaring af te leggen met betrekking tot de tewerkstelling van de burgerlijke partij, om geen bijdragen te betalen (telastlegging C),
- nooit het bedrag van de verschuldigde RSZ-bijdragen voor de burgerlijke heeft bezorgd aan de RSZ (telastlegging D),
- geen voorschotten voor de RSZ-bijdragen voor de tewerkstelling van de burgerlijke partij heeft gestort (telastlegging E),
- het loon voor de burgerlijke partij slechts zeer fragmentair betaald werd (telastlegging F).

De feiten van telastleggingen A, B, C, D, E en F in zaak II zijn bewezen.

Het hof treedt de pertinente motieven van de eerste rechter bij en maakt deze tot de zijne (p. 14-15, randnummer 6, van het bestreden vonnis).

8. Met telastlegging H wordt aan beklaagden en
verweten zich schuldig te hebben gemaakt aan mensenhandel ten
aanzien van de burgerlijke partij

De feiten van telastlegging H zijn bewezen op grond van de pertinente redenen die de eerste rechter aanhaalt en het hof tot de zijne maakt (p. 12-14, randnummers 4-5 van het bestreden arrest) en als volgt kunnen worden samengevat:

- Zoals het hof reeds heeft vastgesteld, was de burgerlijke partij jarenlang tewerkgesteld door : De verklaring van beklaagde dat hij slechts 7 euro per uur verdiende en van dat loon nog eens 400 euro per maand werd afgehouden voor de huisvesting in het pand van ; wordt bevestigd door , die erbij zegt dat dit ongeveer de helft is van wat hijzelf verdiende. Dit loon is beduidend minder dan het minimum. Bovendien genoot de burgerlijke partij geen enkele sociale bescherming, nu zijn tewerkstelling niet was aangegeven en de werkgever ook geen sociale bijdragen betaalde.
- De burgerlijke partij werd vanaf 2014 door zijn werkgever gehuisvest in een pand dat behept was met gebreken die een gevaar opleverden voor zijn veiligheid en gezondheid.
- Beklaagde heeft de burgerlijke partij voorgehouden dat zijn illegale verblijfssituatie in het rijk zou worden geregulariseerd, terwijl dit niet mogelijk was nu hij in april 2011 reeds uitgewezen was, de aanvraag voor een arbeidsvergunning in 2012 onvolledig was en bij een laatste poging in 2016 de retributie voor de aanvraag tot verblijf niet eens werd betaald zodat de

aanvraag niet ontvankelijk was (zie de voor de eerste rechter overgelegde stukken kافت 14//1).

Uit die gegevens blijkt dat beklaagden jarenlang de burgerlijke partij hebben opgevangen en gehuisvest met als doel dat hij voor hen werk zou verrichten voor een fractie van het gangbare loon, in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid.

Er is daarbij door beklaagden misbruik gemaakt van de kwetsbare toestand van beklaagde , die door zijn illegale verblijfsituatie niet anders kon dan het werk, het loon en de huisvesting die hem werden aangeboden, te aanvaarden.

De beloftes om de verblijfssituatie van de burgerlijke partij te helpen regulariseren hoewel dit geen slaagkans had, zijn listige kunstgrepen, waarmee beklaagden de burgerlijke partij nog meer van hen afhankelijk maakten en zich ervan verzekerden dat hij voor hen zou blijven werken.

Zoals de strafbaarstelling van mensenhandel uitdrukkelijk bepaalt, is de eventuele toestemming van het slachtoffer van geen belang. Het is derhalve irrelevant dat de burgerlijke partij Kenfack akkoord ging om tegen het afgesproken loon prestaties te verrichten en om gehuisvest te worden in het pand van .

De feiten van telastlegging H in zaak II, met de verzwarende omstandigheden van misbruik van de kwetsbare positie van het slachtoffer en het gebruik van listige kunstgrepen, zijn bewezen.

9. De bewezen misdrijven zijn toe te rekenen aan beide beklaagden.

Beklaagde nam als bestuurder van de beslissingen om de burgerlijke partij te werk te stellen zonder aan de sociaalrechtelijke verplichtingen te voldoen en om hem te huisvesten in omstandigheden die in strijd waren met de Vlaamse Wooncode.

De tewerkstelling en de huisvesting van de burgerlijke partij hadden een intrinsiek verband met de verwezenlijking van het doel van beklaagde en zijn voor haar rekening gepleegd.

De bewezen misdrijven zijn de uiting van eenzelfde misdadig opzet van beklaagden, zodat voor elk van hen overeenkomstig artikel 65 Strafwetboek alleen de zwaarste straf wordt uitgesproken, dat is de straf gesteld door artikel 433, septies, Strafwetboek op de feiten van telastlegging H in zaak II.

Dat de straffen voor de misdrijven van telastleggingen A, C, E en F zijn verzwaard door de Wet van 15 mei 2024 houdende wijziging van het sociaal strafrecht en diverse arbeidsrechtelijke bepalingen (in werking getreden op 1 juli 2024) en de strengere strafwet geen terugwerkende kracht heeft, is niet aan de orde, aangezien het hof de straffen gesteld door het Sociaal Strafwetboek op de feiten van telastleggingen A, B, C, D, E en F in zaak II niet toepast.

10. Het openbaar ministerie heeft voor het hof gevorderd dat aan beklaagde een gevangenisstraf van twee jaar zou worden opgelegd.

Beklaagde voert aan dat hij niet heeft gehandeld met het opzet misbruik te maken van de burgerlijke partij maar dat hij hem in tegendeel heeft willen helpen, op financieel vlak en wat zijn huisvesting betreft.

Allicht was de burgerlijke partij aanvankelijk erkentelijk dat hij in het bedrijf van beklaagde wat geld kon verdienen en later ook een dak boven zijn hoofd kreeg.

Beklaagde heeft de situatie evenwel misbruikt en gedurende negen jaar geprofiteerd van een erg goedkope werkkraft voor wie geen enkele sociaalrechtelijke verplichting werd nagekomen en aan wie dan nog eens 400 euro per maand werd aangerekend om kamers te mogen betrekken die feitelijk onbewoonbaar waren omdat ze veiligheids- en gezondheidsrisico's inhielden.

Dit toont aan dat beklaagde handelde uit winstbejag en dat de tewerkstelling en huisvesting van de burgerlijke partij niet was ingegeven door humanitaire overwegingen. Beklaagde wist dat de burgerlijke partij door zijn precare administratieve situatie nergens anders terecht kon en dat hij bereid was te werken zonder daarvoor correct en tijdig te worden betaald.

Dit laakbare gedrag moet streng bestraft worden. De maatregel van opschorting – zoals in het grievenformulier gevraagd – staat niet in verhouding tot de ernst van de gepleegde misdrijven. Er is geen sprake van overschrijding van de redelijke termijn, zodat ook de eenvoudige schuldigverklaring niet in aanmerking komt.

Om beklaagde tot het inzicht te brengen dat zijn gedrag maatschappelijk wordt afgekeurd is de door het openbaar ministerie in hoger beroep gevorderde gevangenisstraf noodzakelijk.

Beklaagde komt nog in aanmerking voor een uitstel van de straf. Uitstel van tenuitvoerlegging van de helft van de gevangenisstraf gedurende vijf jaar zal een blijvende aansporing zijn voor beklaagde om zich voortaan aan het

wettelijke kader te houden bij de tewerkstelling van personeel en om herhaling te voorkomen.

De helft van de gevangenisstraf blijft effectief, om beklaagde tot het besef te brengen van het leed dat hij berokkend heeft en de maatschappelijke schade.

Naast de gevangenisstraf legt het hof de geldboete op van 8.000 euro (1.000 euro vermeerderd met opdecimen), zoals bepaald door artikel 433septies Strafwetboek.

De eerste rechter heeft beklaagde terecht overeenkomstig artikel 433novies Strafwetboek ontzet van de in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek genoemde rechten gedurende vijf jaar.

11. Ook voor beklaagde is een opschorting van de veroordeling niet aan de orde, nu die maatregel geenszins in verhouding staat tot de ernst van de gepleegde misdrijven.

De door de eerste rechter uitgesproken geldboete is oordeelkundig bepaald en het hof bevestigt die straf, met inbegrip van het gedeeltelijke uitstel.

12. Het openbaar ministerie heeft in zaak I schriftelijk de verbeurdverklaring gevorderd van de vermogensvoordelen die beklaagden uit het misdrijf hebben behaald, namelijk 32.800 euro aan huurinkomsten, dit is 400 euro per maand gedurende 82 maanden (zeven jaar en tien maanden, van 1 januari 2014 tot en met oktober 2020).

De eerste rechter heeft het bedrag terecht begroot op 32.650 euro, zoals de burgerlijke partij in zijn conclusies zelf aangeeft te hebben betaald, en dit bedrag, dat niet in het vermogen van beklaagde werd teruggevonden, per equivalent verbeurd verklaard ten aanzien van beklaagden, elk voor de helft.

Het hof bevestigt het bestreden vonnis op dit punt, met de aanvulling dat het hof de verbeurd verklaarde bedragen toewijst aan de burgerlijke partij.

13. Overeenkomstig artikel 236, eerste lid, Sociaal Strafwetboek heeft de eerste rechter terecht beklaagde als werkgever veroordeeld tot betaling aan de RSZ van 191.053,56 euro aan achterstallige bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlintrest.

Het hof maakt zich de oordeelkundige redenen van de eerste rechter eigen (p.21-22 van het bestreden vonnis).

14. Beklaagden en zijn elk gehouden tot betaling van :

- een bijdrage aan het Slachtofferfonds van 200 euro,
- een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 24 euro,
- een geïndexeerde vaste vergoeding van 58,90 euro,
- (hoofdelijk) de kosten van de strafvordering.

Ook de kosten van de strafvordering in hoger beroep zijn ten laste van beklaagden.

De andere burgerlijke belangen dan deze van de burgerlijke partij blijven aangehouden in eerste aanleg.

Over de herstellvordering.

15. De door de wooninspecteur op 9 november 2020 bij het openbaar ministerie ingediende herstellvordering strekt ertoe dat het hof beklaagden en zou bevelen het pand aan - een andere bestemming te geven ofwel het pand te slopen.

Zoals blijkt uit het proces-verbaal was de woning oorspronkelijk als eengezinswoning vergund. De bijkomende vergunning die op 5 februari 2001 werd afgeleverd, betrof het bouwen van een opslagruimte (bijlage 11 bij dat pv).

De wooninspectie heeft vastgesteld dat het onderzochte pand aan de was opgesplitst in een 'woning 0/1' op het gelijkvloers en een 'woning 1/1' op de eerste en tweede verdieping.

De opsplitsing van een woning of in een gebouw het aantal wooneenheden die hoofdzakelijk bestemd zijn voor de huisvesting van een gezin of een alleenstaande wijzigen, is krachtens artikel 4.2.1.7° VCRO vergunningsplichtig.

Uit de vaststellingen van de Wooninspectie, die beklaagden niet tegenspreken, blijkt dat er nooit een stedenbouwkundige vergunning is afgeleverd voor de opsplitsing van het pand. Evenmin werd achteraf een regularisatievergunning bekomen.

In die omstandigheden is het integraal herstel van alle gebreken aan de appartementen, teneinde ze te laten voldoen aan de woonkwaliteitsvereisten, als principiële herstelmaatregel niet mogelijk, omdat de onvergunde toestand op die manier zou worden bestendigd.

Derhalve is het hof er krachtens artikel 3.43 Vlaamse Codex Wonen van 2021 (voorheen artikel 20bis Vlaamse Wooncode) toe gehouden de subsidiaire maatregel van herbestemming of sloop te bevelen, zoals ook de eerste rechter heeft gedaan.

Het hof preciseert hierbij dat de “herbestemming” ook kan inhouden dat men terugkeert naar de oorspronkelijke bestemming van het pand, als eengezinswoning.

Wanneer beklaagden een omgevingsvergunning zouden verkrijgen die de opsplitsing in verschillende woongelegenheden toelaat, kunnen zij het onroerend goed daartoe bestemmen, mits zij ook de woongebreken herstellen overeenkomstig de woonkwaliteitsvereisten (zie Grondwettelijk Hof, arrest nr van 18 januari 2018, overweging B.6).

16. De uitvoering van het herstel is niet dermate complex dat een langere termijn dan één jaar, zoals door de eerste rechter bepaald, moet worden verleend.

Om de uitvoering van het herstel te verzekeren, wordt de gevorderde dwangsom van 150 euro per dag opgelegd. Het maximum van te verbeuren dwangsommen wordt op 250.000 euro begrensd, zoals door de eerste rechter beslist.

De eerste rechter heeft terecht bevolen dat de wooninspecteur en het college van burgemeester en schepenen van ambtshalve in de uitvoering van het herstel kunnen voorzien wanneer beklaagden dit niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn zouden uitvoeren en heeft het college van burgemeester en schepenen en de wooninspecteur gemachtigd om de kosten van herhuisvesting te verhalen op beklaagden.

Over de burgerlijke vordering.

17. De eerste rechter heeft beklaagden en hoofdelijk veroordeeld om aan de burgerlijke partij volgende vergoedingen te betalen, vermeerderd met intrest:

- 48.602 euro voor niet-ontvangen loon voor geleverde arbeid,
- 32.650 euro voor de betaalde huurgelden,
- 4.500 euro voor morele schade.

De burgerlijke partij heeft bij conclusie incidenteel hoger beroep ingesteld wat de vergoedingen betreft voor het niet-ontvangen loon en de morele schade.

niet-ontvangen loon voor geleverde arbeid

De eerste rechter heeft het loon dat de burgerlijke partij niet heeft ontvangen voor geleverde prestaties correct begroot op basis van de raming van de RSZ en het hof maakt die berekening tot de zijne (p. 24, randnummer 2, van het bestreden vonnis).

De burgerlijke partij voert aan dat het minimumuurloon van 11,51 euro bruto enkel voor de periode van 1 oktober 2011 tot 31 december 2013 gold.

Nadien zou hij gelet op zijn ervaring volgens categorie III van het paritair comité 124 voor de bouwsector in de periode van 1 januari 2014 tot 31 december 2019 recht hebben op een uurloon van 15,168 euro en van 1 januari 2020 tot 31 oktober 2020 als meester-gast die nieuwe werknemers opleidde op een uurloon van 16,099 euro.

Het komt aan de burgerlijke partij toe het bewijs te leveren van die gegevens.

Noch uit de sms'en met werkopdrachten, noch uit de verklaringen van collega's (van wie beiden verklaard hebben dat de burgerlijke partij werkte als conciërge van het gebouw en in het depot), noch uit enig ander gegeven blijkt dat de burgerlijke partij in de loop van zijn tewerkstelling voldeed aan de vereisten om onder categorie II te ressorteren of opleiding gaf aan nieuwe werknemers van '.

Het incidenteel hoger beroep van de burgerlijke partij wordt afgewezen.

betaalde huurgelden

De betaalde huurgelden zijn door de eerste rechter correct begroot. Beklaagden voeren voor het hof noch in conclusie noch in de mondelinge pleidooien verweer.

morele schade

Er zijn geen gegevens om de morele schade die de burgerlijke partij heeft geleden nauwkeurig te bepalen en de eerste rechter is terecht overgegaan tot een begroting in billijkheid.

Dat de jarenlange uitbuiting een grote impact heeft gehad op het welbevinden van de burgerlijke partij is onmiskenbaar. De raming van de schade die de eerste rechter heeft gemaakt, is correct en het hof bevestigt de beslissing op dit punt.

18. Beklaagden en zijn elk gehouden tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding, die wat laatstgenoemde betreft op het minimumbedrag wordt vastgesteld, gelet op haar verstek in de procedure in hoger beroep.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

**RECHTSPREKEND BIJ VERSTEK t.a.v. de beklaagde en NA
TEGENSPRAAK t.a.v. de overige partijen;**

Gezien de wetsbepalingen aangehaald in het bestreden vonnis, alsook de artikelen:

- 24 en 25 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het gebruik der talen in gerechtszaken;
- 186, 210, 211 en 211bis van het Wetboek van Strafvordering;
- 84 van de Hypotheekwet;

Verklaart de hogere beroepen ontvankelijk.

Op strafrechtelijk gebied

Wat beklaagde betreft.

Bevestigt het bestreden vonnis, met de wijzigingen dat het hof :

- de verzwarende omstandigheid van een gezagsrelatie ten aanzien van het slachtoffer, strafbaar gesteld door artikel 433sexies, 1°, Strafwetboek, weglaat uit de omschrijving van de feiten van telastlegging H in zaak II,
- de vaste vergoeding waartoe beklaagde is veroordeeld, vaststelt op 58,90 euro,
- het ten aanzien van beklaagde verbeurd verklaarde bedrag van 16.325 euro toewijst aan de burgerlijke partij ..

Veroordeelt beklaagde _____, hoofdelijk met beklaagde _____ tot de kosten van de strafvordering, deze in eerste aanleg bepaald op 649,97 euro, en deze in hoger beroep begroot op 355,65 euro.

Wat beklaagde _____ betreft.

Doet het bestreden vonnis teniet behoudens in zoverre de eerste rechter de burgerlijke belangen aanhoudt en, opnieuw rechtsprekend;

Met eenparige stemmen;

Laat de verzwarende omstandigheid van een gezagsrelatie ten aanzien van het slachtoffer, strafbaar gesteld door artikel 433sexies, 1°, Strafwetboek, weg uit de omschrijving van de feiten van telastlegging H in zaak II.

Veroordeelt beklaagde _____ wegens de feiten van de enige telastlegging in zaak I en de telastleggingen A, B, C, D, E, F en H in zaak II, verenigd, tot :

- **twee jaar gevangenisstraf**
- **8.000 euro geldboete** (1.000 euro, éénmaal toegepast, vermeerderd met 70 opdecimen), bij gebrek aan betaling binnen de wettelijke termijn te vervangen door één maand gevangenisstraf.

Stelt de tenuitvoerlegging van de helft van de hoofdgevangenisstraf (één jaar) uit gedurende vijf jaar.

Verklaart **16.325 euro verbeurd** ten aanzien van beklaagde _____, met toewijzing aan de burgerlijke partij

Ontzet beklaagde _____ uit de rechten vermeld in artikel 31, eerste lid, Strafwetboek gedurende vijf jaar.

Veroordeelt beklaagden _____ tot betaling van :

- een bijdrage aan het Slachtofferfonds van 200 euro,
- een bijdrage aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand van 24 euro,
- een vaste vergoeding van 58,90 euro,
- (hoofdelijk met beklaagde _____) de kosten van de strafvordering, deze in eerste aanleg bepaald op 649,97 euro, en deze in hoger beroep begroot op 355,65 euro.

Over de herstellvordering.

Bevestigt het bestreden vonnis, met de enkele wijzigingen dat beklaagden
en het bevolen herstel zullen uitvoeren binnen de
termijn van één jaar nadat het gegeven arrest in kracht van gewijsde is getreden en
de dwangsom van 150 euro per dag vertraging zal verbeuren na het verstrijken van
de gestelde termijn van één jaar en na betekening van het gegeven arrest.

Beveelt dat het gegeven arrest op de kant van de overgeschreven gedinginleidende
akte wordt ingeschreven op de wijze vermeld in artikel 84 van de Hypotheekwet
van 16 december 1851 (artikel 3.49, §1, van de Vlaamse Codex Wonen van 2021),
op kosten van beklaagden en .

Op burgerlijk gebied.

Verklaart het incidenteel hoger beroep van de burgerlijke partij
ontvankelijk.

Bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij
van een rechtsplegingsvergoeding van 3.750 euro.

Veroordeelt beklaagde tot betaling aan de burgerlijke partij
van een rechtsplegingsvergoeding van 1.500 euro.

Aldus gevonnist door :

- , raadsheer, dd. voorzitter,
- , raadsheer,
- , plaatsvervangend raadsheer bij het arbeidshof te Brussel,

magistraten van de 15de kamer van het hof van beroep te Brussel die aan de beraadslaging hebben deelgenomen en het beraad hebben beëindigd,

, plaatsvervangend raadsheer bij het arbeidshof te Brussel, verkeert in de onmogelijkheid het arrest te onderteken,

en uitgesproken (conform artikel 782 bis en 785 eerste lid Ger. W.) door de voorzitter, , in openbare terechtzitting van **27 september 2024** waar aanwezig waren :

- , raadsheer, dd. voorzitter,
- , substituut-arbeidsauditeur bij het arbeidsauditoraat te Leuven,
- , gedelegeerd substituut-generaal bij het arbeidshof te Brussel,
- , griffier,